

Hvor ville det være forfriskende, hvis fru Pia Kjærsgaard og hendes parti i dag kunne tilslutte sig den målsætning, som jeg citerede før, for der er jo ikke noget, som Dansk Folkeparti synes mindre om end netop en dialog med vore udlændinge, således som det også fremgik af ordførertalen. Dansk Folkeparti foretrækker – i øvrigt ligesom søsterpartiet – en langstrakt, ensformig monolog, der oftest er inspireret af de værste fremmedhadsideologier.

Der findes en hel urskov af yderligtgående højrefolk, der vælter sig i myterne om det multi-etniske samfund, eller vi lærte vist et nyt ord i dag: det multietnificerede samfund. Jeg tror, at det var det ord, fru Pia Kjærsgaard fik lanceret. I Holstebro er der f.eks. dukket et foretagende op ved navn Dansk Forum; de er lige gået på nettet, og det er jo blevet så moderne med slagord, så det bruger de også, og jeg citerer: »Den store indvandring af kulturfremmede er uønsket og et problem for det danske samfund.«

En sådan formulering er afslørende. Den kunne være skrevet af Dansk Folkeparti eller Fremskridtspartiet. Strategien er klar: Først formulerer man et problem ud fra sine egne fordomme, og når man så ikke kan få en debat om de myter, man selv skaber, så hedder det sig, at synspunkterne bliver fortiet. Sådan skaber man masser af arbejde til sig selv ovre på den politiske fløj, og sådan skaber man fremmedhad.

Som jeg prøvede at sige indledningsvis, må vi konstatere, at Danmark ikke er noget multietnisk samfund og heller ikke bliver det. Snarere må vi tale om, at der visse steder i Danmark med en stor koncentration af udlændinge findes en multikultur. Her kan man gå fra forretning til forretning og få en oplevelse af, hvad de meget få danskere af udenlandsk herkomst har at tilbyde.

Går vi alligevel et øjeblik ind på den tankegang, der ligger bag forespørgerens filosofi, må det konstateres, jf. Danmarks Statistiks nyeste 10-års-statistik, at der befinder sig ca. 222.000 fremmede i dette land plus et antal, som forespørgerne fortsat betragter som fremmede, uanset at de har boet meget længe her i landet og er danske statsborgere. Forespørgerne er meget fikserede på antallet af ikkedanskere, der kommer hertil, mens de til gengæld formentlig bevidst overser det faktum, at der rent faktisk også er personer, som forlader Danmark, og jeg går da ud fra, at forespørgerne også synes, at de skal behandles godt dér, hvor de nu måtte tage hen.

Når Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet taler om udlændinge, kan de udlændinge eller deres børn aldrig nogen sinde blive danske, for får de statsborgerskab – og det vil jeg gerne understrege ikke er nogen gave – så er de i deres terminologi bare papirdanskere, hvilket i sig selv er et ulækkert udtryk, når man betragter procedurer og betingelserne for at opnå et indfødsretskab.

Og man har naturligvis heller ikke lyst til at fordybe sig i, hvilke mangfoldigheder der kan uddrages af tallene. Og hvad angår statistiske oplysninger, så bliver de alligevel mistænkeliggjort fra den kant. Man er kun interesseret i at fremdrage de negative historier, som altid vil kunne findes – vi hørte en masse af dem lige før – og naturligvis historier, der pustes op. Man giver sig ikke tid til at sætte sig ind i begivenhederne, der ligger bag. Det samme gælder til en vis grad den ulækre kampagne, et dansk dagblad for nylig har lanceret, og som nogle af os demonstrerede imod på Rådhuspladsen i København.

Vi kan i Socialdemokratiet af gode grunde ikke finde de tanker, der ligger bag ved denne forespørgsel, særlig spiselige. Vi mener, at Dansk Folkepartis initiativ kan føres tilbage til det faktum, at man efter partiets årsmøde nu har behov for at kridte banen op over for de tidligere partifæller i Fremskridtspartiet, og at man håber at kunne udnytte den til at forbedre de elendige galluptal. Derfor skal skytset åbenbart rettes mod de fremmede, der har fundet et permanent eller midlertidigt hjem i Danmark. Det er for at citere en del af titlen på en ældre bog skrevet af Folketingets nuværende formand: ikke sympatisk – ikke realistisk.

Vi vil gå den modsatte vej. Vi vil skabe dialogen. Vi har heller ikke brug for at bruge mere end højst nødvendigt af Folketingets tid til at lægge øren til den yderste højrefløjs fremmedhadske manifestationer.

Lad mig så endelig også sige, at vi er helt indstillet på at respektere de internationale konventioner og aftaler, som vi underskriver. Vi ser det som en fælles opgave at gøre integrationen af indvandrere og flygtninge så god som mulig, således at også de har mulighed for at realisere deres drømme og forhåbninger til gavn for både dem selv og det danske samfund. Er der problemer med sameksistensen mellem de nye danskere og de andre, må vi tilslutte os en løsning, der går ud på at definere problemerne og løse dem i det lokale samfund, som de udspiller sig i.